

РЕШЕНИЕ

№ 1886

гр. София, 13.03.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 14.02.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Камелия Стоянова

Калин Куманов

при участието на секретаря Детелина Начева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **13990** по описа за **2019** година докладвано от съдия Калин Куманов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно и е по реда на Глава дванадесета, чл.208-228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр.с чл.72, ал.4, изр.2 от Закона за Министерството на вътрешните работи /ЗМВР/.

С Решение № 265005 от 05.11.2019 г., постановено по НАХД № 11402/2019 г., Софийският районен съд е отменил Заповед за задържане на лице рег.№ 1250/04.06.2019 г., издадена от полицейски орган при 06 РУП - СДВР, с която на Т. Д. Т. от [населено място], р-н "О. купел", ул."688" № 3А, ет.2, ап.6, ЕГН: [ЕГН], е наложена принудителна административна мярка (ПАМ) "задържане за срок до 24 часа" на основание чл.72, ал.1 ЗМВР.

Недоволен от така постановеното решение е останал административният орган, който с касационна жалба в срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК, чрез юк.К., обжалва същото. Наведеното в жалбата касационно основание е противоречие с материалноправни разпоредби на закона - чл.146, т.4 АПК. Касаторът се оплаква, че неправилно районният съд е приел законосъобразност на заповедта, при положение, че мотивите към нея се съдържат в прокурорската преписка. Настоява, че ПАМ е наложена с преустановителна цел спрямо противоправните действия на деца. Отправеното до касационния съд искане е да отмени решението на СРС, като присъди на касатора юрисконсултско възнаграждение. В с.з. касаторът не се явява, а процесуалният му представител юк.П. поддържа жалбата. Представя писмени

бележки с подробни съображения.

Ответникът по касация – Т. Д. Т. – в с.з. чрез адв.С. застъпва становище за неоснователност на касационната жалба. Претендира присъждане на адвокатско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура намира жалбата за основателна и моли за отмяна решението на СРС.

Административен съд-София град, като провери законосъобразността на първоинстанционното решение във връзка с направените от касатора оплаквания, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, а разгледана по същество, е неоснователна поради следните съображения:

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу атакуваната заповед за задържане.

Първоинстанционният съд е бил сезиран с жалба против Заповед за задържане на лице рег.№ 1250/04.06.2019 г., издадена от полицейски орган при 06 РУП - СДВР, с която на Т. Д. Т., ЕГН: [ЕГН], е наложена ПАМ "задържане за срок до 24 часа" на основание чл.72, ал.1 ЗМВР.

Т. е подписал заповед, като му е било връчено копие от нея. Същият е попълнил декларация (прил. №1 към чл.15, ал.2) на 04.06.2019 г. в 14:45 часа, в която е посочил, че е запознат с правата си при задържането, както и че желае адвокатска защита по негов избор, като е посочил мобилен телефон за връзка; не желае адвокат по реда на Закона за правната помощ; не желае медицински преглед от лекар по негов избор и за негова сметка; желае медицински преглед от лекар; не желае да се уведоми член семейството му или друго заинтересовано лице за неговото задържане; уведомен е за правото на свиждания, да получава колети и храна, както и че няма нужда от специална хранителна диета. Към административната преписка е представен протокол за личен обиск на жалбоподателя, в който са описани личните му вещи. Същите са върнати срещу подпис при освобождаването на лицето.

Районният съд е приел представената докладна записка рег.№ 230 Р-20660/05.06.2019 г., докладна записка рег.№ 230р-20608/05.06.2019 г., сведение от Т. И.-Т., обяснение от Т. Т. удостоверение от СДВР за длъжността на ответника, както и материалите по пр.преписка № 27003/2019 г. по описа на СРП. От докладна записка рег.№ 230р-20660/05.06.2019 г. СРС е установил, че преписката е образувана по повод на получен сигнал за семеен скандал, като след извършване на проверка същата е била изпратена в СРП с мнение за отказ да се образува досъдебно производство.

За да отмени обжалваната заповед, районният съд е приел, че от събраните по делото доказателства не се установяват данни за извършено от лицето престъпление, поради което не са изпълнени предпоставките за приложение на чл.72, ал.1, т.1 ЗМВР. Съдът е изтъкнал, че липсва описание на фактическата обстановка, както и на обстоятелствата, при които задържаното лице е извършило някаква противообществена проява или престъпление, тоест не са изложени конкретните причини, обосноваващи необходимостта от задържане. СРС е заключил, че в конкретния случай приложената ПАМ не се оправдава от никоя от законовите цели за задържане – при обосновано подозрение за извършване на престъпление или когато обосновано е призната необходимостта да се предотврати извършване на престъпление или укриване след извършване на престъпление.

Така постановеното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

В заповедта не е описана фактическата обстановка, но съгласно съдебната практика няма пречка такова описание да се съдържа и в други документи от административната преписка. В този смисъл е ТР № 16/1975 на ОСГК, съгл. което мотивите за издаване на административния акт могат да се съдържат и в други документи от административната преписка. В случая те биха могли да бъдат в докладна записка или в прокурорската преписка. В случая обаче такива мотиви, относими към задържането на Т. Т., не могат да се извлекат от административната преписка, нито от прокурорската преписка. Според указаното тълкувателно решение мотивите към административния акт могат да бъдат изложени и отделно от самия акт най-късно до изпращането на жалбата срещу акта на по-горния административен орган в съобщението до страните, в препроводителното писмо или в друг документ към изпратената преписка, ако изхождат от същия административен орган, който е издал акта. Касационният жалбоподател твърди, че данните, обосновавали издаването на заповедта, се намират в документите от прокурорската преписка, обаче двете докладни записки, които съдържат относимите към случая данни, са съставени от други полицейски органи. С основание Съдът е изтъкнал, че не са изложени конкретните причини, обосноваващи необходимостта от задържане на лицето. Прокурорската преписка е била образувана по повод на получен сигнал за семеен скандал, като е разпоредено извършване на проверка. В хода на същата не са установени данни за осъществено от страна на Т. домашно насилие, нито лицето да притежава незаконно огнестрелно оръжие или да се води на отчет в психиатрично заведение. Съпругата на лицето не е подала жалба за домашно насилие. С оглед на това преписката е била изпратена в СРП с мнение за отказ да се образува досъдебно производство.

В хода на извършената на място проверка е установено от снетите от присъствалите лица обяснения, че не е бил осъществен престъпният състав на чл.325 НК. От докладните записки на полицейския автопатрул, посетил местопроизшествието, става ясно, че към момента на пристигане на органите на реда инцидентът е приключил. Ето защо не може да бъде споделен доводът от касационната жалба, че ПАМ е наложена с преустановителна цел спрямо деянието на Т.. Правилно районният съд е приел, че случая приложената ПАМ не се оправдава от законовите цели за задържане – при обосновано подозрение за извършване на престъпление или когато обосновано е призната необходимостта да се предотврати извършване на престъпление или укриване след извършване на престъпление. Самоцелното прилагане на държавната репресия не следва да се толерира и точно това е постановил Софийският районен съд.

На Т. е съставен протокол за полицейско предупреждение, с което законната цел е постигната.

Като е отменил обжалваната пред него заповед за задържане на лице, Софийският районен съд е постановил правилен съдебен акт, който следва да бъде оставен в сила.

При този изход на спора ответникът по касация има право на своевременно поисканите разноски. Обаче такива не е доказано да са сторени пред касационната инстанция, тъй като според договора за правна защита и съдействие от 28.10.2019 г. (л.21 от НАХД № 11402/2019 г. на СРС) направените разноски в размер на 300 лв. са разход за Т. Т. в производството пред Софийския районен съд.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 от Административно-процесуалния

кодекс, Съдът

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 265005 от 05.11.2019 г., постановено от Софийския районен съд по НАХД № 11402/2019 г.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.